

Spis treści:

■ Aktualności

- Nowelizacja Ustawy o EMAS 1
- Kontrola wykorzystywania środków finansowych w województwie mazowieckim 2
- 400 mln zł dla przedsiębiorstw planujących inwestycje w elektrownie wiatrowe 3
- Konkurs dla gmin z obszarów Natura 2000 3

■ Porady prawne

- Nowa Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach 4
- System Ekozarządzania i Audytu EMAS – projekt nowego rozporządzenia 6
- Stawki maksymalne za odbiór odpadów 8

■ Temat numeru

- Związek biznesu z usługami ekosystemowymi i różnorodnością biologiczną 10

■ Finanse

- Dotacje na międzynarodową wymianę wiedzy i doświadczeń 13
- Wsparcie systemów zarządzania środowiskowego – nabór wniosków 14
- Wyniki ubiegłorocznego naboru do projektu Life+ 15
- Biogaz rolniczy – 500 tysięcy złotych pomocy na inwestycje 16

§ Aktualności

Nowelizacja Ustawy o EMAS

Od 29 września będzie obowiązywać nowa ustawa o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS). Ma ona na celu uzupełnienie i zmianę regulacji dotyczących zasad funkcjonowania krajowego systemu EMAS, stanowiących podstawę do określenia procedur stosowanych przez organy właściwe w ramach rejestracji organizacji w systemie EMAS.

Zgodnie z nowelizacją Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska będzie prowadził centralny rejestr EMAS, w którym ujęte zostaną firmy, które ograniczą swój negatywny wpływ na środowisko. Nowe przepisy upraszczają procedury związane z rejestracją w zakresie spełnienia wymogów ekozarządzania i audytu w systemie EMAS.

System EMAS w Unii Europejskiej przeznaczony jest dla różnych organizacji, które chcą dobrowolnie podjąć zobowiązania na rzecz ograniczenia negatywnego oddzia-

ływania na środowisko. Ustawa upraszcza struktury prowadzonego w Polsce rejestru organizacji, pozostawiając jedynie centralny rejestr EMAS, prowadzony przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Rejestry na szczeblu regionalnym, prowadzone przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zostały zlikwidowane. Częścią uproszczenia struktury systemu jest również zniesienie Krajowej Rady Ekozarządzania, która miała być organem opiniodawczo-doradczym Ministra Środowiska.

Celem nowelizacji było dostosowanie polskich przepisów do prawa unijnego. 11 stycznia 2010 r. weszło w życie Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS). Wprowadziło ono istotne zmiany w kwestii nadawania uprawnień weryfikatora środowiskowego,

Szanowni Państwo!

Z przyjemnością przekazuję w Państwa ręce wrześniowy numer serwisu informacyjno-doradczy „Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

W aktualnościach informujemy o nowej Ustawie EMAS oraz o planowanych konkursach na dofinansowanie inwestycji.

Od 1 stycznia 2012 roku zacznie obowiązywać nowa ustawa o utrzymaniu

czystości i porządku w gminach. Omówienie zmian, jakie zostaną wprowadzone, znajdą Państwo w dziale Porady prawne.

Tematem numeru jest wpływ biznesu na różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe. Odpowiednie podejście może zapewnić pozytywny wpływ na środowisko oraz zyski finansowe.

W dziale Finanse informujemy o możliwości uzyskania dotacji na międzynarodową wymianę wiedzy i doświadczeń oraz o nowych naborach wniosków.

Zachęcam do zapoznania się z pozostałymi artykułami. Wierzę, że informacje zawarte w tym numerze spełnią Państwa oczekiwania i okażą się pomocne w pracy.

Z wyrazami szacunku,
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Anna Podgórska

Anna Podgórska
Redaktor odpowiedzialny
e-mail: podgorska@dashofer.pl
tel. (22) 559 36 43

zapewnienia organizacjom informacji i pomocy dotyczącej wymagań prawnych w zakresie ochrony środowiska oraz prowadzenia działań informacyjnych i promocyjnych. Określony został również zakres danych i informacji wymaganych do rejestracji.

Zgodnie z nową ustawą za wpis do rejestru EMAS Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pobiera opłatę rejestracyjną. Wylicza się ją jako iloczyn stawki, która wynosi 1000 zł, oraz współczynnika różnicującego, przy czym wysokość opłaty nie może być wyższa niż 3000 zł.

Więcej informacji o systemie EMAS i nowym projekcie rozporządzenia dotyczącym współczynników różnicujących wysokość opłaty rejestracyjnej znajdą Państwo w artykule zamieszczonym w dziale Porady prawne. ■

Redakcja

Aktualności

Kontrola wykorzystywania środków finansowych w województwie mazowieckim

Najwyższa Izba Kontroli przeprowadziła kontrolę gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej na terenie województwa mazowieckiego.

Celem kontroli była ocena gmin województwa mazowieckiego w zakresie prawidłowości realizacji zadań i efektywności gospodarowania środkami finansowymi w zakresie ochrony środowiska, a zwłaszcza realizacji zadań remontowych i inwestycyjnych, dotyczących terenów zieleni, z uwzględnieniem prawidłowości postępowań o udzielenie zamówień

publicznych. Kontrola objęła gospodarowanie środkami gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz prawidłowość ich likwidacji z dniem 1 stycznia 2010 r.

Postępowania kontrolne przeprowadzono w 15 gminach województwa mazowieckiego w okresie od 17 maja 2010 r. do 18 lutego 2011 r.

Najwyższa Izba Kontroli, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, pozytywnie oceniła realizację przychodów i wydatków z tytułu opłat

za gospodarcze korzystanie ze środowiska przez gminy objęte kontrolą.

Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły w szczególności:

- finansowania ze środków gminnych funduszy ochrony środowiska zadań niewymienionych w art. 406 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- niskiego poziomu wykorzystania środków gminnych funduszy ochrony środowiska, łącznie w badanym okresie wydatkowano tylko 56,4% zaplanowanych środków,

NASI STALI EKSPERCI:

Paulina Grabowska, prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, aplikant radcowski w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie. Ukończyła Szkołę Prawa Amerykańskiego oraz Szkołę Prawa Brytyjskiego i Europejskiego przy Uniwersytecie Warszawskim. Absolwentka studiów podyplomowych „Zarządzanie i finanse w przedsiębiorstwie” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Obecnie pracownik dużej kancelarii.

dr Michał Kuliński, adwokat. Wykształcenie: Uniwersytet Jagielloński – Wydział Prawa i Administracji (1996-1998), Uniwersytet Warszawski – Wydział Prawa i Administracji (1998 – ukończony w 2001 r.), Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPIA UW, Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW. Współpracownik firmy Prawniczej „Smoktunowicz&Falandysz”.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

Anna Wojniak-Bieńko, uprawniony weryfikator rocznych raportów emisji gazów cieplarnianych w firmie TUV Rheinland Polska Sp. z o.o. w zakresie działalności energetycznej, hutnictwa żelaza i stali oraz przemysłu mineralnego, wieloletni pracownik sektora energetycznego, właścicielka firmy doradczej, odpowiedzialna za współpracę i doradztwo firmom w zakresie ochrony środowiska i energetyki.

Małgorzata Nowak, biotechnolog. Absolwentka Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Ukończyła kurs: Badania rynkowe, organizowany na Akademii Rolniczej w Poznaniu. Zajmuje się tematyką ochrony środowiska, zrównoważonym rozwojem, programami Unii Europejskiej, innowacjami i przedsiębiorczością w ochronie środowiska.

- nieprawidłowego naliczania opłat i kar za wycinkę drzew i krzewów oraz nieuzasadnionego odstępowania od naliczenia tych opłat lub ich pobrania,
- braku weryfikacji nasadzeń zastępczych.

Wejście w życie Ustawy z dnia 20 listopada 2009 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw oznaczało likwidację gminnych funduszy ochrony środowiska. Jednocześnie został wprowadzony obowiązek wydatkowania środków finansowych na zadania z zakresu ochrony środowiska, w wysokości wpływów

pozyskanych przez gminy, na zasadach analogicznych, jak przychody z likwidowanych funduszy. Zdaniem NIK brak planowania zadaniowego w gospodarowaniu środkami gminnych funduszy ochrony środowiska stanowił jedną z przyczyn niepełnego wykorzystania tych środków.

Ważniejsze wnioski pokontrolne skierowane przez NIK do organów wykonawczych gmin dotyczyły:

- pełnego wykorzystywania środków finansowych, pozyskiwanych z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska, wyłącznie na cele określone w art. 400a Ustawy POŚ,

- prowadzenia prawidłowej ewidencji środków pozyskiwanych w ramach korzystania ze środowiska,
- spowodowania uchwalenia gminnych programów ochrony środowiska zgodnie z przepisami art. 17 Ustawy POŚ,
- prawidłowego wydawania decyzji dotyczących usuwania drzew i krzewów,
- dokonywania weryfikacji nasadzeń zastępczych,
- przestrzegania terminów wydawania decyzji administracyjnych określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. ■

Redakcja

§ Aktualności

400 mln zł dla przedsiębiorstw planujących inwestycje w elektrownie wiatrowe

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej uruchamia program wspierający przedsiębiorstwa planujące inwestycje w elektrownie wiatrowe. Nabór ruszy na jesieni. Do podziału będzie 400 mln zł.

Dofinansowanie mogą uzyskać ope-

ratorzy sieci elektroenergetycznych i deweloperzy farm wiatrowych, którzy budują przyłączenia do Krajowej Sieci Energetycznej (KSE) na swój koszt.

Za każdy MW podłączony do sieci firma dostanie 200 tys. zł dofinansowania. Minimalna wartość pro-

jektu to 8 mln zł. Nie została określona minimalna i maksymalna kwota, jaką może dostać inwestor. Jednak każdy może liczyć na dofinansowanie w wysokości 40% kosztów podłączenia do sieci. ■

Redakcja

§ Aktualności

Konkurs dla gmin z obszarów Natura 2000

Ministerstwo środowiska planuje uruchomić w IV kwartale tego roku pilotażowy nabór dla gmin położonych na obszarach Natura 2000. Będą one mieć oddzielny konkurs wspierający inwestycje.

Celem projektu będzie ochrona różnorodności biologicznej na obszarach Natura 2000 oraz wsparcie zrównoważonego rozwoju gmin położonych

na tych obszarach. Przewidywany budżet konkursu to ok. 25 mln zł.

Wśród działań kwalifikujących się do wsparcia będą m.in.:

- projekty rozwoju małej infrastruktury turystycznej na obszarach Natura 2000,
- inwestycje wpływające na rozwój społeczno-gospodarczy (w tym tworzenie punktów informacyj-

nych o Naturze 2000, budowa przydomowych oczyszczalni ścieków),

- organizacja szkoleń z zakresu oceny oddziaływania na środowisko,
- wzmocnienie edukacji ekologicznej na poziomie wszystkich szkół w gminach. ■

Redakcja

Masz pytanie do naszych ekspertów?
Chcesz uzyskać więcej informacji na wybrany temat?
Napisz do Redakcji! e-mail: podgorska@dashofer.pl

 Porady prawne

Nowa Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Ustawa z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw przekazuje w ręce gmin zarządzanie i nadzór nad utrzymaniem czystości. Jednocześnie wprowadza system opłat, kar, regulacji, któremu będą podlegać przedsiębiorcy odbierający odpady i osoby prowadzące instalacje utylizacji. Gminy, tak, jak i sejmiki wojewódzkie, będą musiały składać sprawozdania dotyczące utrzymania czystości na swoim terenie. Za niedopełnienie obowiązków również czekają kary. Ustawa wchodzi w życie 1 stycznia 2012 r.

Zadania gminy

Zgodnie z ustawą do zadań gmin będzie należało stworzenie warunków do wykonywania prac związanych z utrzymaniem czystości i porządku na terenie gminy, zapewnienie budowy, utrzymania i eksploatacji regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, szaleatów publicznych oraz instalacji i urządzeń do zbierania, transportu i unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych lub ich części. Będą musiały objąć wszystkich właścicieli nieruchomości, znajdujących się na terenie gminy, systemem gospodarowania odpadami komunalnymi.

Gminy będą zobowiązane ustanowić selektywne zbieranie odpadów komunalnych, w tym wskazać miejsca, gdzie będzie zbierany zużyty sprzęt elektroniczny i elektryczny, pochodzący z gospodarstw domowych. Do ich zadań będzie należało osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu oraz ograniczenie masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, przekazywanych do składowisk.

W zakresie prawidłowego gospodarowania odpadami komunalnymi będą musiały prowadzić działania informacyjne i edukacyjne.

Ustawa zobowiązuje gminy do wykonywania co roku analizy stanu gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym kosztów poniesionych w związku z odbieraniem, odzyskiem, recyklingiem i unieszkodliwianiem tych odpadów.

Przetargi

W związku z realizacją swoich zadań, gminy będą przeprowadzać przetargi na wybór podmiotu, który będzie budował, utrzymywał i eksploatował regionalną instalację do przetwarzania odpadów komunalnych oraz będą decydować o wyborze tego podmiotu.

Władze gminy będą również organizować przetarg na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. W dużych gminach, podzielonych na sektory, przetargi będą organizowane dla każdego z sektorów. Po wyborze odpowiedniego podmiotu władze gminy zawrą z nim umowę.

Opłaty

Od właścicieli nieruchomości pobierana będzie opłata na gospodarowanie odpadami komunalnymi. Opłata ta, w przypadku nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, liczona będzie za każdy miesiąc, w którym na danej nieruchomości zamieszkuje mieszkaniec i stanowi iloczyn:

- liczby mieszkańców albo
- ilości zużytej wody, albo
- powierzchni lokalu mieszkalnego

oraz stawki opłaty ustalonej przez gminę w drodze uchwały.

Opłata może też zostać określona od gospodarstwa domowego.

W przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają tam odpady komunalne, opłata ta będzie stanowić iloczyn liczby pojemników z odpadami komunalnymi, powstałymi na danej nieruchomości oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi ustalonej przez gminę na drodze uchwały.

✓ WAŻNE!

Rada gminy określi termin, częstotliwość i tryb uiszczania opłaty.

Właściciel nieruchomości będzie musiał złożyć deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, a w przypadku zmiany danych, które stanowią podstawę naliczania opłaty, złożyć nową deklarację. W przypadku niezłożenia deklaracji, opłatę naliczą władze gminy. W razie zaległości w płatności, władze gminy naliczą wysokość zaległości.

✓ UWAGA!

W sprawach dotyczących opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy ordynacji podatkowej, z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.

Rejestr

Jako, że działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości jest regulowana, władze gminy będą prowadziły rejestr tej działalności, z podaniem przez przedsiębiorcę nazwy i adresu firmy, numeru NIP i REGON, określeniem rodzaju odbieranych odpadów. Przedsiębiorcy zostanie nadany numer rejestrowy.

W celu uzyskania wpisu w rejestrze przedsiębiorca odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości będzie musiał złożyć wniosek na piśmie. Zmiana wpisu w rejestrze również będzie się odbywać na wniosek pisemny.

✓ UWAGA!

Do wniosku trzeba będzie dołączyć dowód uiszczenia opłaty skarbowej i oświadczenie o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości o treści zawartej w Dz.U. Nr 152, poz. 897, art. 9c ust 4.

Wykreślenie z rejestru

Jeśli przedsiębiorca odbierający odpady zakończy działalność, będzie zobowiązany złożyć wniosek o wykreślenie z rejestru w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania działalności.

Wykreślenie z rejestru może nastąpić także w przypadku, gdy:

- wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem,
- stwierdzono trwale zaprzestanie działalności przedsiębiorcy na terenie gminy objętej wpisem,
- stwierdzono, że przedsiębiorca nie spełnia wymagań określonych dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości,
- stwierdzono, że przedsiębiorca po raz drugi przekazuje odpady komunalne do instalacji ich przetwarzania, innych niż regionalne,
- przedsiębiorca, który nie działa na podstawie umowy, zawartej z władzami miasta i nie świadczy usługi odbierania odpadów komunalnych w trybie zamówienia z wolnej ręki, o którym mowa w art. 6f ust. 2, w kolejnym roku kalendarzowym nie osiągnął poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia

i odzysku oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, przekazywanych do składowania.

✓ UWAGA!

Regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych to zakłady zagospodarowania odpadów o mocy przerobowej wystarczającej do przyjmowania i przetwarzania odpadów z obszaru zamieszkałego, przez co najmniej 120 000 mieszkańców, które mieszczą się w poszczególnych regionach gospodarki odpadami komunalnymi. Region gospodarki odpadami komunalnymi to określony w wojewódzkim planie gospodarki odpadami obszar, liczący co najmniej 150 000 mieszkańców. Może nim być też gmina, licząca powyżej 500 000 mieszkańców.

Jeżeli gminna jednostka organizacyjna, odbierająca odpady komunalne od właścicieli nieruchomości nie spełni wymagań, po raz drugi przekaze te odpady do instalacji innych niż regionalne, nie osiągnie w roku kalendarzowym określonych poziomów przetwarzania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania i ograniczenia masy odpadów biodegradowalnych, wojewódzki inspektorat ochrony środowiska może zakazać wykonywania przez tę jednostkę działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na okres 3 lat.

✓ WAŻNE!

W przypadku, gdy gmina nie będzie realizować obowiązku odbierania odpadów komunalnych, właściciel nieruchomości będzie zobowiązany do przekazania tych odpadów na koszt gminy, podmiotowi odbierającemu odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanemu do rejestru.

Instalacje

Prowadzący regionalną instalację do przetwarzania odpadów komu-

nalnych będzie zobowiązany zawrzeć umowę na zagospodarowanie zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych i pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, przeznaczonych do składowania ze wszystkimi podmiotami z regionu, odbierającymi te odpady od właścicieli nieruchomości.

W razie awarii regionalnej instalacji odpady przekazywane są do instalacji zastępczych, wskazanych w uchwale w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami. Instalacja, wskazana jako zastępcza, będzie zobowiązana odpady przyjąć.

✓ WAŻNE!

Prowadzący regionalną instalację musi być przygotowany na przedstawienie kalkulacji kosztów zagospodarowania zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania. Wniosek o przedstawienie takiej kalkulacji może złożyć gmina lub podmiot odbierający odpady komunalne.

Sprawozdania

Do składania sprawozdań zobowiązane będą wszystkie strony: odbierający odpady, władze gminy, marszałek województwa.

Podmiot odbierający odpady będzie sporządzał sprawozdania kwartalne, które przekaze władzom gminy.

Wójt, burmistrz lub prezydent miasta będzie sporządzać sprawozdania co roku i przekazywać je marszałkowi województwa. Niezłożenie przez władze gminy sprawozdania będzie równoznaczne z niewykonaniem obowiązków.

Marszałek województwa będzie składał sprawozdanie z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi raz w roku. Sprawozdanie trafi do Ministra Środowiska.

Kary finansowe określone w ustawie dla przedsiębiorcy i gminnej jednostki organizacyjnej

Jeśli przedsiębiorca odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości:

- odbiera je bez wpisu do rejestru – podlega karze w wysokości 5 000 zł za pierwszy miesiąc wykonywania działalności bez wpisu oraz 10 000 zł za każdy kolejny miesiąc wykonywania działalności bez wymaganego wpisu do rejestru.

Jeśli gminna jednostka organizacyjna:

- odbiera odpady komunalne, mimo zakazu wykonywania działalności, o którym mowa w art. 9k, podlega karze w wysokości 5 000 zł za pierwszy miesiąc wykonywania działalności, mimo zakazu oraz 10 000 zł za każdy kolejny miesiąc wykonywania działalności, mimo zakazu.

Jeśli przedsiębiorca lub gminna jednostka organizacyjna:

- miesza selektywnie zebrane odpady komunalne ze zmieszanyymi odpadami komunalnymi – podlega karze w wysokości od 10 000 zł do 50 000 zł,
- nie przekazuje odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych do regionalnej instalacji ich przetwarzania – podlega karze w wysokości od 500 zł do 2000 zł za pierwszy ujawniony przypadek,
- przekazuje nierzetelne sprawozdanie – podlega karze w wyso-

- kości od 500 zł do 5000 zł,
- przekazuje sprawozdanie po terminie – podlega karze w wysokości 100 zł za każdy dzień opóźnienia.

Przedsiębiorca odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, który nie działa na podstawie umowy zawartej z gminą i nie świadczy takiej usługi w trybie zamówienia z wolnej ręki oraz nie osiąga w danym roku kalendarzowym poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami oraz ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, przekazywanych do składowania, zgodnie z art. 9g, podlega karze pieniężnej obliczonej zgodnie z art. 9x ust. 2 i 3.

Gminna jednostka organizacyjna, odbierająca odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, która nie wykonuje obowiązku określonego w art. 9g, podlega karze pieniężnej obliczonej zgodnie z art. 9y ust. 2 i 3.

Kary finansowe określone w ustawie dla gminy

Gmina, która:

- przekazuje po terminie sprawozdanie – podlega karze w wysokości 100 zł za każdy dzień opóźnienia,
- nie otrzymuje poziomu recyklingu i ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, czyli obowiązków zawartych w art. 3b lub art. 3c –

- podlega karze obliczonej zgodnie z art. 9z ust. 2 i 3,
- nie organizuje przetargu, zgodnie z art. 6d ust. 1, podlega karze od 10 000 zł do 50 000 zł.

Kary finansowe określone w ustawie dla prowadzącego instalację

Prowadzący instalację, który:

- odbiera odpady komunalne spoza regionu – podlega karze w wysokości 500 zł za każdy Mg odebranych odpadów,
- nie zawiera umowy na zagospodarowanie odpadów komunalnych z podmiotem odbierającym te odpady od właścicieli nieruchomości, który wykonuje swoją działalność w ramach regionu – podlega karze w wysokości 10 000 zł,
- nie odbiera zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych lub pozostałości z sortowania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania od podmiotu przekazującego odpady komunalne do instalacji przewidzianej do zastępczej obsługi danego regionu, wskazanej w uchwale w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami – podlega karze w wysokości 10 000 zł.

✓ UWAGA!

Podmiot, na który nałożono karę, ma obowiązek zapłacić ją w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. ■

Małgorzata Nowak

Porady prawne

System Ekozarządzania i Audytu EMAS – projekt nowego rozporządzenia

Został przygotowany projekt nowego Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie współczynników różnicujących wysokość opłaty rejestracyjnej w krajowym

systemie ekozarządzania i audytu (EMAS).

System Ekozarządzania i Audytu EMAS (ang. *Eco Management and*

Audit Scheme) jest unijnym instrumentem wprowadzonym w życie rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady, mającym na celu zachęcenie różnych organizacji

(przedsiębiorstw, zakładów, instytucji) do ciągłego doskonalenia efektów działalności środowiskowej, koncentrującego się na:

- identyfikowaniu obszarów, dla których należy opracować, poprawić i podnieść skuteczność systemu zarządzania środowiskowego,
- systematycznym poszukiwaniu możliwości praktycznego ograniczenia oddziaływania na środowisko i przyjmowaniu nowych celów w zakresie ochrony środowiska,
- systematycznym identyfikowaniu i eliminowaniu niezgodności z wewnętrznymi i zewnętrznymi wymaganiami,
- systematycznym identyfikowaniu aspektów środowiskowych, wymagających nadzoru lub poprawy,
- szkoleniu personelu w celu zwiększenia efektywności podejmowanych działań środowiskowych,
- porównywaniu się z innymi firmami czy instytucjami działającymi w tej samej branży.

Przygotowany projekt nowego Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie współczynników różnicujących wysokość opłaty rejestracyjnej w krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) wykonuje upoważnienie zawarte w art. 7 ust. 5 Ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS). W projekcie rozporządzenia dokonano niewielkiej zmiany w zakresie doprecyzowania wysokości maksymalnych opłat rejestracyjnych.

Wysokość samych współczynników pozostaje bez zmian. Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Złożenie wniosku o rejestrację organizacji w systemie EMAS i wniesienie opłaty wynika z Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS),

uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/W E. (Dz. Urz. UE L 342, str. 1).

Projekt rozporządzenia określa współczynniki różnicujące wysokość opłaty rejestracyjnej, uwzględniając formę organizacyjną i liczbę osób zatrudnionych przez organizację, biorąc pod uwagę, że opłata nie powinna stanowić przeszkody w zgłoszeniu do systemu dla małych i średnich przedsiębiorstw.

WAŻNE!

Minimalna opłata wynosi 5 zł (dla organizacji pożytku publicznego, placówek oświatowo-wychowawczych, jednostek sektora finansów publicznych), maksymalna 1000 zł (dla podmiotów gospodarczych zatrudniających stale powyżej 500 osób), w odniesieniu do jednego miejsca korzystania ze środowiska.

EMAS skierowany jest do wszystkich organizacji, zarówno przedsiębiorstw, jak i instytucji, które chcą dobrowolnie podjąć zobowiązania w zakresie ochrony środowiska, systematycznie identyfikować aspekty środowiskowe i znaczące oddziaływania na środowisko swojej działalności oraz opracować i realizować plany działań, pozwalające sukcesywnie ograniczać negatywny wpływ na środowisko. EMAS przeznaczony jest dla wszystkich organizacji, bez względu na ich wielkość oraz rodzaj prowadzonej działalności.

Wdrożenie systemu EMAS

Aby wdrożyć system EMAS, organizacja powinna:

- 1) Przeprowadzić przegląd środowiskowy – obejmujący analizę wszystkich elementów oddziaływania organizacji na środowisko takich, jak: procesy produkcji, produkty, usługi, metody oceny i ramy prawne, jak również istniejące praktyki i procedury zarządzania środowiskowego.

- 2) Wdrożyć system zarządzania środowiskowego (SZŚ), opierając się na rezultatach przeglądu środowiskowego, utworzyć efektywny system zarządzania środowiskowego w celu realizacji polityki środowiskowej. System zarządzania musi definiować obowiązki, cele, środki, procedury operacyjne, potrzeby szkoleniowe, system monitoringu i komunikacji.
- 3) Przeprowadzić wewnętrzny audyt środowiskowy, oceniający system zarządzania i środowiskową działalność organizacji w świetle polityki środowiskowej organizacji, programu środowiskowego, jak również wymagań prawnych.
- 4) Opracować deklarację środowiskową, zawierającą m.in. opis organizacji, jej politykę środowiskową, opis znaczących bezpośrednich i pośrednich aspektów środowiskowych oraz rezultaty, które zostały osiągnięte w zakresie ochrony środowiska, zgodnie z wyznaczonymi celami. Deklaracja środowiskowa powinna także przedstawiać plany organizacji, zmierzające do ciągłego doskonalenia jej działalności prośrodowiskowej.
- 5) Poddać się weryfikacji przez niezależnego weryfikatora – weryfikator środowiskowy, akredytowany przez organ akredytujący (Polskie Centrum Akredytacji), sprawdza i weryfikuje przegląd środowiskowy, system zarządzania środowiskowego, procedurę przeprowadzania audytów oraz deklarację środowiskową.
- 6) Złożyć wniosek o rejestrację do właściwej terytorialnie jednostki rejestrującej (regionalnej dyrekcji ochrony środowiska) wraz z zatwierdzoną deklaracją środowiskową, w celu przeprowadzenia procedury rejestracji w systemie EMAS i podania do publicznej wiadomości. ■

Anna Wojniak-Bieńko

 Porady prawne

Stawki maksymalne za odbiór odpadów

Górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości określa rada gminy w drodze uchwały, która stanowi akt prawa miejscowego. W praktyce istnieje istotny dla przedsiębiorców zajmujących się odbieraniem odpadów komunalnych i właścicieli nieruchomości problem, jakim jest zakres kompetencji rady gminy przy podejmowaniu uchwały w sprawie stawek maksymalnych. Pojawiające się w tym przedmiocie wątpliwości – poza interpretacją przepisów prawnych – rozstrzyga aktualne orzecznictwo.

Aktualny stan prawny

Problematykę dotyczącą ustalania stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości reguluje Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz.U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, ze zmianami), dalej zwana „ustawą”. Uchwała rady gminy, określająca górne stawki opłat za odbieranie odpadów komunalnych, jest aktem z zakresu administracji publicznej.

WAŻNE!

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 2 ustawy rada gminy określa, w drodze uchwały, górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi, o których mowa w przepisie art. 6 ust. 1 (czyli za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości lub w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych).

Górne stawki a stawki umowne

Już w tym miejscu należy wyjaśnić, iż powołany powyżej przepis art. 6 ust. 2 ustawy nie stanowi podstawy do ustalania w formie uchwały stawek cen, które zobowiązani są uiszczać właściciele nieruchomości pozbywający się odpadów komunalnych.

Dla właścicieli nieruchomości, z których odbierane są odpady komunalne, podstawą dokonania odpłatności jest umowa z konkretnym przedsiębiorcą odbierającym odpady, a nie wykonanie uchwały rady gminy w sprawie stawek maksymalnych.

WAŻNE!

Płacone przez właścicieli nieruchomości, z których odbierane są odpady komunalne, stawki wynikają z umowy zawieranej przez właściciela nieruchomości z przedsiębiorcą zajmującym się odbieraniem odpadów komunalnych i nie mogą być wyższe od tych określonych w uchwale rady gminy, mogą być jednak niższe.

Ustalając górne stawki opłat za wywóz odpadów komunalnych, władze gminy muszą respektować zarówno uzasadnione interesy przedsiębiorcy wykonującego usługi wymienione w art. 6 ust. 1 Ustawy z 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jak i interesy właścicieli i użytkowników nieruchomości, którzy są zobowiązani uiszczać należność za wywóz tych odpadów.

Osoby te są bowiem związane nie tylko maksymalnymi stawkami ustalonymi w trybie art. 6 ust. 2 ustawy, ale muszą zawrzeć umowę o korzystanie z usług odbioru odpadów z gminną jednostką organizacyjną lub przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na prowadzenie działal-

ności w zakresie odbierania odpadów, na którego wybór nie mają bezpośredniego wpływu.

Przedsiębiorca ten uzyskuje zezwolenie na prowadzenie działalności w trybie przepisów rozdziału 4. ustawy i w stosunku do mieszkańców obsługiwanego terenu może występować z pozycji faktycznego monopolisty. Ustalenie przez radę gminy maksymalnych stawek za odbiór śmieci na odpowiednim poziomie gwarantuje więc również ochronę ekonomicznych interesów mieszkańców na styku z przedsiębiorcą, który uzyskał zezwolenie na ich odbiór i może narzucać ustalone przez siebie ceny za odbiór odpadów. [Por. Wyrok NSA z dnia 10 lutego 2009 r., sygn. akt II OSK 1645/08].

Selektywne zbieranie odpadów

Ponadto, jak podkreśla się w literaturze przedmiotu, podejmując uchwałę w sprawie stawek maksymalnych, rada gminy musi uwzględnić fakt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, przez określenie dla tego sposobu zbierania odpadów stawki niższej od przyjętej w pozostałych przypadkach.

Za zbieranie odpadów komunalnych w sposób selektywny rada gminy ma obowiązek ustalić górne stawki opłat, ale nie niższe, niż stawki za zbieranie odpadów komunalnych w inny sposób. Ustawowa konieczność ustalania niższej stawki opłat za zbieranie odpadów komunalnych w sposób selektywny nie oznacza dopuszczalności ustalenia tej stawki na poziomie zerowym.

Z zadaniami gminy korespondują obowiązki przedsiębiorców, bo oprócz odbierania odpadów nie-segregowanych, przedsiębiorca ma

obowiązek odbierania wszystkich selektywnie zbieranych odpadów i choćby z tego powodu uchwała powinna zawierać także ustalenie niższych stawek we wskazanym zakresie. Naczelny Sąd Administracyjny uznał nawet, że:

„Przepisy art. 8 ust. 2b ustawy z 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 ze zm.) oraz art. 10 ust. 2 ustawy z 27.04.2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 ze zm.) nie mogą być rozumiane jako wyłączające obowiązek określenia stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości w odniesieniu do odpadów komunalnych zbieranych i odbieranych w sposób selektywny nawet w sytuacji, gdy gmina nie tworzy warunków do selektywnej zbiórki odpadów. Odstępując od ustalenia niższych stawek w odniesieniu do odpadów segregowanych, rada uniemożliwiła właścicielom nieruchomości ponoszenie niższych opłat za selekcjonowane przez nich odpady komunalne, w sytuacji gdy obowiązek odbierania takich odpadów ciąży na przedsiębiorcy.” [Por. Wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1955/08].

Ustalenie kwoty za usługi odbierania odpadów komunalnych

Podstawowe znaczenie ma ustalenie kwoty za usługi odbierania odpadów komunalnych, czyli ustalenie, czy opłata za odbieranie odpadów komunalnych dotyczy odbierania odpadów komunalnych od jednej nieruchomości bądź działki, odbierania odpadów komunalnych w kilogramach, czy może od wielkości pojemnika przeznaczonego do gromadzenia odbieranych od właściciela nieruchomości odpadów komunalnych.

Analiza przepisów prawnych prowadzi do wniosku, że ustalenie „kryterium” kwoty za usługi odbierania

odpadów komunalnych zależy od regulaminu, jaki obowiązuje na terenie gminy i uchwała rady gminy w sprawie górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości powinna być spójna z tym regulaminem.

✓ WAŻNE!

Uchwała rady gminy w sprawie górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych wyznacza ponadto sposób określenia ceny w umowie, zatem przedsiębiorca zajmujący się odbieraniem odpadów komunalnych nie może pobierać opłaty za odpady komunalne w zależności od liczby usuniętych w kilogramach odpadów komunalnych, skoro uchwała w sprawie górnych stawek określa inną zasadę (np. zasadę wielkości pojemnika przeznaczonego do gromadzenia odbieranych od właściciela nieruchomości odpadów komunalnych).

Wyrok WSA z dnia 7 października 2008 r.

Omawiając zakres kompetencji rady gminy przy podejmowaniu uchwały w sprawie stawek maksymalnych za odbiór odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, należy odwołać się dodatkowo do Czytelnictwa, a w szczególności Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 7 października 2008 r. (sygn. akt: II SA/OI 458/2008).

Wyrok ten dotyczy uchwały rady gminy, w której ustalone zostało, iż opłata za odbiór odpadów komunalnych dotyczy dzierżawy pojemników i składowania odpadów komunalnych.

Rada gminy określiła górne stawki opłat za jednokrotne odebranie nie-segregowanych odpadów komunalnych według pojemności pojemnika,

wskazując jednocześnie, iż opłata obejmuje transport, dzierżawę pojemników, opłaty za składowanie i podatek VAT.

Jednocześnie w omawianej uchwale rada gminy ustaliła górne stawki opłat za dzierżawę pojemników, w zależności od ich pojemności. Organ nadzorczy gminy wyjaśnił, iż zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4 ustawy rada gminy określa, w drodze uchwały, górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi związane z realizacją obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy, polegającego na pozbywaniu się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi.

✓ WAŻNE!

Zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny uznał, iż rada gminy, określając górne stawki opłat za dzierżawę pojemników, w uchwale w przedmiocie stawek maksymalnych za odbiór odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wykroczyła poza granice upoważnienia wynikającego z art. 6 ust. 2 ustawy, a uchwała została podjęta bez podstawy prawnej.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny podkreślił w szczególności, że:

➤ Żaden z przepisów ustawy nie upoważnia rady gminy do ustalania opłat za usługi związane z realizacją obowiązku samego zbierania przez właścicieli nieruchomości powstałych na terenie nieruchomości odpadów, co stanowi obowiązek wynikający

z art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy, w tym za dzierżawę pojemników.

- Jedyne z przepisu art. 4 ust. 1 ustawy wynika, iż regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy określa rodzaj i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów na terenie nieruchomości.
- W myśl przepisu art. 6 ust. 2 ustawy rada gminy określa w drodze uchwały, górne stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi, o któ-

rych mowa w przepisie art. 6 ust. 1 ustawy. W tym przepisie mowa jest o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, opróżnianiu zbiorników bezodpływowych i transporcie nieczystości ciekłych. Zatem organ stanowiący gminy uprawniony był do określenia górnych stawek opłat tylko za te trzy rodzaje usług. Dlatego rada gminy, ustalając w uchwale, iż opłata dotyczy także dzierżawy pojemników i składowania, prze-

kroczyła swoje kompetencje, wynikające z powołanego powyżej przepisu art. 6 ust. 2 ustawy, co istotnie naruszyło prawo. ■

dr Michał Kuliński
adwokat

§ Podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz.U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, ze zmianami).

! Temat numeru

Związek biznesu z usługami ekosystemowymi i różnorodnością biologiczną

Zapobieganie niszczeniu różnorodności biologicznej i ekosystemów jest tańsze i może uratować miliony euro wydawane na naprawianie szkód oraz ponoszone jako straty w związku z utraconymi korzyściami. Według danych Banku Światowego i FAO np. nadmierna eksploatacja zasobów rybnych umniejsza zyski globalnego rybactwa morskiego o 50 bln USD rocznie, w porównaniu z korzyściami, jakie można by uzyskać ze zrównoważonego zarządzania zasobami. Szacowaniem kosztów i korzyści płynących z utraty bioróżnorodności i degradacji ekosystemów oraz ekonomią środowiska zajęł się projekt TEEB.

TEEB, czyli The Economics of Ecosystems and Biodiversity, to badanie zainicjowane przez G8, w opracowaniu którego brali udział przedstawiciele International Union for Conservation of Nature, PricewaterhouseCoopers, przedstawiciele nauki i biznesu. Projekt ma wsparcie Programu Środowiskowego ONZ, Komisji Europejskiej, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Norwegii, Holandii i Szwecji.

Zwyczajowo nie patrzymy na wartości ekonomiczne inaczej niż poprzez

rynek. Gospodarcze niedostrzeżenie przyrody przyczynia się do degradacji ekosystemów i utraty różnorodności biologicznej, a to prowadzi do kosztów, które dziś odczuwamy. Utrata pojedynczego gatunku ma wpływ na pozostałe oraz na cały ekosystem.

Świadomość utraty różnorodności biologicznej rośnie, co wpływa na zmiany zachowań konsumenckich, faworyzujących produkty i usługi z certyfikatem ekologicznym.

✓ UWAGA!

Rynek zaczyna ewoluować:

- globalna sprzedaż organicznej żywności i napojów w 2007 r. wyniosła 46 bln USD i wzrosła trzykrotnie od 1999 r.,
- sprzedaż w USA żywności organicznej wyniosła 3,5% narodowego rynku żywności i zwiększyła się od 2008 r. o 15,8%,
- między kwietniem 2008 r. a marcem 2009 r. globalny rynek na ekologicznie znakowane produkty rybne wzrósł o ponad 50%, osiągając wartość detaliczną 1,5 bln USD,
- sprzedaż certyfikowanych produktów ze „zrównoważonego” lasu wzrosła czterokrotnie w latach 2005-2007.

Wpływ przemysłu na BES

Poszczególne sektory przemysłowe w różny sposób działają niszcząco na BES (różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe).

✓ UWAGA!

Usługi ekosystemowe to korzyści, które człowiek otrzymuje z ekosystemów. Mogą to być:

- dobra i produkty, np. żywność, woda pitna, leki, wody podziemne, drewno, włókna, paliwa, surowce,
- korzyści wynikające z naturalnych procesów, takich jak: regulacja klimatu, regulacja jakości powietrza, erozja, regulacja wód, oczyszczanie wody i ścieków, zapylenie, odporność na choroby roślin, zabezpieczenie przed naturalnymi niebezpieczeństwami – powódzie, osuwanie się ziemi,
- korzyści niematerialne, takie jak: rekreacja, wartości duchowe i estetyczne,
- naturalne procesy, takie jak: obieg składników pokarmowych, produkcja pierwotna, która utrzymuje wszystkie inne usługi ekosystemowe.

Wartość usług ekosystemowych jest ściśle związana z różnorodnością biologiczną.

Z najwyższymi kosztami środowiskowymi wiążą się emisje CO₂. Należą do nich emisje pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej, produkcji gazu i paliw, przemysłowej produkcji metali i przemysłu wydobywczego oraz budownictwa. Ich koszty środowiskowe plasuje się od blisko 100 000 mln USD do 300 000 mln USD.

Spore koszty środowiskowe związane z zanieczyszczeniem wody pochodzą z przemysłu żywnościowego – ok. 100 000 mln USD i elektryczności – prawie 50 000 mln USD. W zanieczyszczeniu powietrza góruje przemysł energii elektrycznej – ponad 50 000 mln USD i producenci żywności – blisko 50 000 mln USD.

Ryzyka i możliwości dla biznesu

Biznes w związku z utratą różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych ponosi ryzyka: operacyjne, regulujące, dotyczące reputacji, związane z rynkiem lub produktem, finansowe.

Ryzyko operacyjne

Ryzyka – wzrost niedoboru i kosztu surowców, takich jak słodka woda; przerwy w biznesie na skutek zagrożeń naturalnych i wyższych kosztów ubezpieczeń z powodu klęsk żywiołowych, np. powódź.

Możliwości – korzyści dzięki rosnącej wydajności zużycia wody lub budowaniu miejscowych terenów podmokłych.

Ryzyko regulacyjne i prawne

Ryzyka – pojawienie się nowych kar, opłat dla użytkowników; rządowych regulacji lub procesów prowadzonych przez społeczności lub grupy, które kwestionują działalność biznesową.

Możliwości – włączenie się rządów do opracowania nowych polityk i zachęt do ochrony lub odnawiania ekosystemów, które zapewnią usługi potrzebne firmom.

Ryzyko dotyczące renomy

Ryzyka – szkody dla firmowej reputacji, spowodowane kampaniami medialnymi i organizacji pozarządowych oraz zmianą preferencji klientów.

Możliwości – korzyści z wprowadzenia zrównoważonych zakupów, działań lub praktyk inwestycyjnych w celu rozróżnienia marek korporacyjnych.

Ryzyko rynkowe i produktowe

Ryzyka – klienci przechodzący do innych dostawców, którzy oferują produkty z niższym wpływem na środowisko lub rządy stosujące nowe zrównoważone polityki, do których trzeba się dostosować.

Możliwości – wypuszczanie na rynek nowych produktów i usług, które zmniejszą wpływ klienta na ekosystemy; branie udziału w wyłaniających się rynkach dla sekwestracji dwutlenku węgla i ochronie działów wodnych; nowe grupy dochodów z własnych aktywów przyrodniczych danej firmy.

Ryzyko finansowe

Ryzyka – wyższe koszty kapitału lub kłopoty z nabyciem zadłużenia lub udziałów, ponieważ banki i inwestorzy przyjmują bardziej rygorystyczną politykę pożyczkową i inwestycyjną.

Możliwości – bardziej sprzyjające warunki finansowania lub lepsza dostępność do kapitału dla firm dostarczających produkty i usługi, które poprawią wydajność źródeł lub odbudują zdegradowane ekosystemy.

✓ UWAGA!

Mimo, że instytucje finansowe nie są bezpośrednio uzależnione od usług ekosystemowych, są one wystawione na ryzyka BES przez kredyty, inwestycje, ubezpieczenia dla firm i projektów. Sektor bankowy opracował strategie radzenia sobie z takimi ryzykami:

- „red-lining”, czyli inwestycje na terenach o wysokiej różnorodności biologicznej,
- sektorowe wytyczne dla wrażliwych od środowiska sektorów,
- powstrzymywanie się od finansowania sektorów, w których brakuje bankowi specjalistycznej wiedzy,
- dzięki polityce zaangażowania praca razem z kredytobiorcami w celu poprawy ich środowiskowych dokonań i osłabienia zniszczeń.

Szacowanie ryzyk i możliwości

Aby pomóc w podejmowaniu decyzji, w zakresie systemów zarządzania środowiskowego opracowano Environmental Management Accounting (EMA), który pozwala na rozwijanie i użytkowanie wskaźników dotyczących środowiska oraz oszacowanie kosztów przepływów środowiskowych przez:

- nałożenie „ceny” na dorobek nieprodukcyjny (np. zanieczyszczenia, ścieki) i w ten sposób podkreślenie kosztów materiałów przekształconych na odpady i emisje,
- obliczenie monetarnego wpływu zewnętrznych nacisków środowiskowych w odniesieniu do innych czynników, które mają wpływ na rezultaty finansowe, w celu odróżnienia transakcji natury środowiskowej od innych biznesowych transakcji.

Istnieją bariery, które przeszkadzają we właściwym szacowaniu BES i włączaniu go w strategię firmy. Jedną z najważniejszych jest tendencja ludzi do przyznawania mniejszej uwagi kosztom i korzyściom, które wystąpią w przyszłości, niż tym, które następują obecnie.

Zarządzanie ryzykiem

Zarządzanie ryzykiem w biznesie polega na identyfikacji potencjalnych zagrożeń, ocenie poziomu ryzyka oraz ustalaniu priorytetów ryzyk. Utrata różnorodności biologicznej i niszczenie środowiska również może prowadzić do ryzyka.

Jeśli zagrożenia środowiskowe nie będą zarządzane odpowiednio, firmie mogą grozić np. kłopoty z zaopatrzeniem, kampanie medialne, kary i niesprzyjające zarządzenia, spadek zainteresowania klientów, rosnący problem z zabezpieczeniem finansowania projektów, kłopoty z licencją na działanie na danym terenie.

Z produktowego punktu widzenia do szacowania wpływu środowiskowego można używać LCA, czyli oceny cyklu życiowego produktu – narzędzia do szacowania potencjalnych zagrożeń środowiska, lub ESB, czyli Ecosystem Services Benchmarking, wykorzystywanego przez inwestorów do oceny zarządzania ryzykami, związanymi z różnorodnością biologiczną i usługami ekosystemowymi oraz możliwościami w firmach z łańcucha dostaw produktów rolniczych.

Możliwości dla biznesu

Różnorodność biologiczna i usługi ekosystemowe stanowią nowe wyzwanie dla biznesu i sprzyjają rozwojowi nowych koncepcji biznesowych.

Rynki usług ekosystemowych

Głównym powodem tworzenia rynków usług ekosystemowych jest określenie ekologicznych kosztów prowadzenia biznesu, co przeciwdziała darmowemu korzystaniu z ekosystemów i nadmiernej ich eksploatacji.

W branży finansowej:

- zasoby finansowe i bankowość – banki inwestycyjne i komer-

- cyjne, udziały kapitałowe, firmy szukające wyrównania niekorzystnych wpływów na środowisko mogą zapewnić kapitał inwestycyjny dla projektów komercyjnych usług ekosystemowych,
- tworzenie funduszy i zarządzanie – menedżerowie funduszy inwestycyjnych oraz konsultanci mogą utworzyć i zarządzać profilami funduszy inwestycyjnych usług ekosystemowych,
- usługi brokerskie – brokerzy i konsultanci mogą ułatwiać kontakt między sprzedawcami a kupującymi.

W zarządzaniu:

- monitorowanie – firmy konsultingowe, organizacje pozarządowe, wydziały badawcze mogą zbierać i analizować dane dotyczące usług ekosystemowych w celu ponoszenia odpowiedzialności i zapewnienia przejrzystości cen,
- usługi rejestracyjne – firmy usług informacji finansowej mogą porównywać i organizować dane, wyszukane w aktywach usług ekosystemowych i transakcjach,
- certyfikacja – firmy konsultingowe z branży środowiskowej, organizacje pozarządowe, zaaprobowane jednostki certyfikujące mogą prowadzić usługi zapewniające działania projektu zgodnie ze standardami certyfikacyjnymi,
- walidacja i weryfikacja – weryfikatorzy mogą oceniać projekty i działania odnośnie do standardów rynkowych.

Rozwój projektu:

- właściciele ziemi, firmy zarządzające ziemią, deweloperzy budowlani i inwestycyjni, firmy leśne lub rolnicze, konsulting środowiskowy, firmy prywatne mogą planować, zabezpieczać finanse i zarządzać rozwojem projektów usług ekosystemowych,
- wsparcie techniczne projektu – konsultanci środowiskowi, orga-

nizacje pozarządowe, wydziały badawcze mogą wykonywać ekspertyzy techniczne i wspierać plany projektów usług ekosystemowych,

- usługi rynkowego wywiadu – wyspecjalizowani dostawcy informacji rynkowej na temat ekosystemów, banki, mogą zaopatrywać w dane na temat statusu i trendów na rynkach usług ekosystemowych,
- wsparcie strategii rynkowej – konsulting strategiczny i firmy brokerskie mogą interpretować informację rynkową i dawać porady na temat strategii,
- usługi ubezpieczeniowe – firmy ubezpieczeniowe mogą zapewniać odszkodowania za ubezpieczalne straty i zmniejszenie ryzyka projektów,
- usługi prawne – firmy prawne mogą udzielać porad na temat kwestii prawnych.

✓ UWAGA!

Podjęcie biznesowe do różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych może zapewnić pozytywny wpływ na środowisko oraz zyski finansowe:

- certyfikowane produkty rolnicze w 2008 r. osiągnęły 40 bln \$, do 2020 r. szacuje się, że osiągną 210 bln \$,
- certyfikowane produkty leśne w 2008 r. osiągnęły 5 bln \$, do 2020 r. mają osiągnąć 15 bln \$,
- płatności dla usług ekosystemowych pośredniczone przez rząd wyniosły 3 bln \$, w 2020 r. ma być 7 bln \$,
- płatności rządowe dla usług ekosystemowych związanych z wodą wyniosły w 2008 r. 5,2 bln \$, w 2020 r. ma być 6 bln \$.

Małgorzata Nowak

Źródło:

- TEEB – The Economics of Ecosystems and Biodiversity Report for Business – Executive Summary 2010.
- TEEB – The Economics of Ecosystems and Biodiversity Report for Business – rozdział 1-6.

Dotacje na międzynarodową wymianę wiedzy i doświadczeń

Fundusz Partnerski Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy umożliwi polskim samorządom uzyskanie dofinansowania na realizację projektów miękkich o charakterze międzynarodowym. Dotyczą one m.in. wymiany wiedzy i doświadczeń w zakresie realizacji polityki środowiskowej na swoim terenie.

Wprowadzenie

Szwajcarsko-Polski Program Współpracy jest częścią międzynarodowego programu bezzwrotnej pomocy finansowej dla rozszerzonej Unii Europejskiej, przeznaczonej dla państw członkowskich UE, które przystąpiły do niej w latach 2004-2007.

Fundusze szwajcarskie mają na celu zmniejszanie różnic społeczno-gospodarczych występujących pomiędzy Polską a wyżej rozwiniętymi państwami Wspólnoty. Zgodnie z postanowieniami dwustronnej Umowy Ramowej wysokość pomocy finansowej dla naszego kraju wyniesie 489 milionów franków szwajcarskich, dystrybuowanych w latach 2008-2012.

Fundusz Partnerski stanowi część Grantu Blokowego, który jest specjalnym instrumentem finansowym Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy wspierającym projekty realizowane przez polskie samorządy na poziomie lokalnym i regionalnym.

Rodzaje dofinansowywanych projektów

W ramach Funduszu Partnerskiego istnieje możliwość realizacji inicjatyw nastawionych przede wszystkim na zacieśnienie współpracy bilateralnej pomiędzy Polską a Szwajcarią. Na dofinansowanie z Funduszu mogą liczyć projekty mające na

celu tworzenie nowych lub wzmacnianie istniejących partnerstw pomiędzy polskimi i szwajcarskimi jednostkami samorządowymi, instytucjami i partnerami społecznymi, w szczególności poprzez wdrażanie wspólnych działań w określonych obszarach tematycznych w celu promowania i wymiany najlepszych praktyk oraz przekazywania wiedzy w obrębie partnerstwa. Za pośrednictwem projektów partnerskich powinien odbywać się transfer wiedzy i doświadczeń szwajcarskich jednostek samorządu terytorialnego (szczebla lokalnego lub regionalnego), instytucji i partnerów społecznych na grunt polski.

Realizowane przedsięwzięcia mogą dotyczyć różnych aspektów polityki środowiskowej, w tym problematyki zarządzania odpadami stałymi, np. tworzenia sieci odbioru odpadów niebezpiecznych oraz uzupełnienia istniejącego systemu gospodarowania odpadami przez zbieranie, składowanie i segregację oraz oczyszczanie odpadów niebezpiecznych, redukcji zagrożenia azbestem. Projekty mogą m.in. przyjmować formę konferencji, wizyt studyjnych, szkoleń, spotkań roboczych.

WAŻNE!

Wszystkie projekty dofinansowane w ramach Funduszu Partnerskiego muszą pozostawać w zgodzie z priorytetami polityki społeczno-gospodarczej kraju oraz Unii Europejskiej.

Podejmowane działania powinny obejmować najważniejsze aspekty polityki horyzontalnej UE: zrównoważony rozwój, równość szans, dobre zarządzanie.

Wnioskodawcy

Podmiotami uprawnionymi do ubiegania się o środki finansowe w ra-

mach Funduszu Partnerskiego Grantu Blokowego są polskie jednostki samorządu terytorialnego oraz ich związki i stowarzyszenia działające w partnerstwie ze szwajcarskimi jednostkami samorządu terytorialnego oraz pochodzącymi ze Szwajcarii partnerami społecznymi.

Partnerstwo w projekcie

Nawiązanie partnerstwa międzynarodowego jest podstawowym i koniecznym wymogiem do otrzymania dofinansowania w ramach Funduszu Partnerskiego.

Partner uczestniczący w realizacji projektu powinien spełniać następujące warunki:

- pochodzić ze Szwajcarii,
- mieć uzasadniony udział w projekcie w kontekście celów i zakresu projektu,
- wnieść w projekt odpowiednie zasoby ludzkie, organizacyjne, techniczne lub finansowe w proporcji odpowiadającej realizowanym zadaniom i podejmowanym działaniom,
- angażować się w działania projektu w charakterze non-profit, nie czerpiąc zysków z uczestnictwa w przedsięwzięciu (dofinansowaniu mogą podlegać jedynie rzetelnie obliczone niezbędne koszty udziału partnera w projekcie),
- uczestniczyć w przedsięwzięciu na każdym etapie jego realizacji (począwszy od fazy przygotowania),
- posiadać cele współpracy zbieżne z instytucją wnioskującą o dofinansowanie.

Institucja samorządowa ubiegająca się o dotacje, już na etapie rozpoczęcia procedury aplikacyjnej, powinna załączyć do wniosku o dofinansowanie ogólny list intencyjny, stano-

wiący deklarację udziału szwajcarskiego partnera w projekcie.

List intencyjny musi zawierać m.in.:

- oznaczenie stron partnerstwa z podaniem danych teleadresowych każdego z partnerów,
- szczegółowe określenie zasad współpracy, obszarów działania oraz obowiązków partnerów w związku z realizacją projektu,
- przepływy środków finansowych pomiędzy partnerami,
- podział kompetencji osób, które będą zaangażowane w realizację projektu.

Jeżeli wniosek aplikacyjny uzyska akceptację komisji oceniającej, należy jeszcze przed podpisaniem umowy o dofinansowanie doprowadzić do zawarcia szczegółowej umowy partnerskiej, definiującej zakres działań projektowych i odpowiedzialności partnerów w projekcie, ich koszty oraz wkład merytoryczny, który wniosą w realizowane przedsięwzięcie.

Wysokość dofinansowania

Kwota dofinansowania pojedynczego projektu w ramach Funduszu Partnerskiego może wynosić od

10 tys. franków szwajcarskich (CHF) do 250 tys. franków szwajcarskich (CHF). Maksymalna wartość dofinansowania może osiągnąć nawet 90% całkowitych kosztów kwalifikowanych projektu. Wkład własny powinien zostać wniesiony w wysokości minimum 10% całkowitych kosztów kwalifikowanych przedsięwzięcia. Może on przybierać formę pieniężną lub składać się z części finansowej i rzeczowej (nieodpłatna praca, udostępnianie nieruchomości, sprzęt i wyposażenie).

Procedura aplikacyjna

Dokumentację aplikacyjną do konkursu grantowego należy przygotować w języku polskim, dokładnie opisując cele, jakie w wyniku realizacji przedsięwzięcia zamierzamy osiągnąć, oraz precyzyjnie określając oczekiwane rezultaty. Projekty powinny zostać zaprezentowane grantodawcy w sposób przejrzysty i logiczny – z akcentem na efektywne wykorzystanie pozyskanych środków finansowych.

Wszystkie dofinansowane przedsięwzięcia muszą zostać zrealizowane najpóźniej do 30 września 2014 roku.

Formularze wniosku o dofinansowanie oraz szczegółowe informacje odnośnie do sposobu ich przygotowania znajdują się na stronie internetowej organizatora konkursu: www.swissgrant.pl

Pełną dokumentację aplikacyjną (zawierającą oryginał wniosku o dofinansowanie wraz z wszystkimi wymaganymi załącznikami, dwie kopie samego wniosku oraz jego wersję elektroniczną) należy przesłać listem poleconym, kurierem bądź dostarczyć osobiście do siedziby ECORYS Polska w Warszawie do 30 listopada 2011 r., do godziny 17.00.

*Robert Barański,
specjalista ds. funduszy UE*

- § Podstawa prawna:**
- Umowa ramowa pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Szwajcarską Radą Federalną o wdrażaniu Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy w celu zmniejszenia różnic społeczno-gospodarczych w obrębie rozszerzonej Unii Europejskiej (M.P. z 2008 r. Nr 75, poz. 672).
 - Wytyczne w sprawie Grantu Blokowego dla Organizacji Pozarządowych i Polsko-Szwajcarskich Regionalnych Projektów Partnerskich w ramach Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, styczeń 2009.

 Finanse

Wsparcie systemów zarządzania środowiskowego – nabór wniosków

Wkrótce ruszy nabór wniosków o dofinansowanie dla Działania 4.1 POIiŚ – Wsparcie systemów zarządzania środowiskowego, w ramach Priorytetu IV POIiŚ – Przedsięwzięcia dostosowujące przedsiębiorstwa do wymogów ochrony środowiska.

Działanie 4.1 ma na celu rozpowszechnienie systemów zarządzania środowiskowego objętych certyfikacją oraz wdrażania certyfikowanych eko-znaków.

Uprawnionymi do składania wniosków są małe, średnie i duże przedsiębiorstwa, z wyłączeniem przedsiębiorstw wymienionych w art. 35 ust. 3 punkt b w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

✓ WAŻNE!
Wsparcie udzielane będzie na działania nieinwestycyjne: wprowadzanie systemów zarządzania środowiskowego ISO 14001 i systemu EMAS oraz certyfikowanych eko-znaków przyznawanych w oparciu o ekologiczne kryteria atestacji.

Minimalna wartość projektu ubiegającego się o dofinansowanie

W przypadku wniosków składanych przez małych i średnich przedsię-

biorców z województw: dolnośląskiego, kujawsko-pomorskiego, lubelskiego, lubuskiego, łódzkiego, małopolskiego, pomorskiego, śląskiego i zachodniopomorskiego, wartość całkowita projektu nie może być niższa niż 8 000 000,00 PLN. W pozostałych przypadkach kwota minimalna projektu nie obowiązuje.

Kwota środków przeznaczonych na dofinansowanie projektów

Kwota środków przeznaczonych na dofinansowanie projektów w ramach konkursu wynosi 787 197,00 zł. Została wyliczona na podstawie dostępnej alokacji środków, przeliczonej według aktualnego kursu euro i może się zmienić między innymi na skutek fluktuacji kursu walutowego. W momencie tworzenia listy rankingowej 10% dostępnej alokacji

zostanie przeznaczona na rezerwę finansową dla projektów, które pozytywnie przejdą procedurę odwoławczą. Ostatecznie dofinansowanie zostanie przyznane projektom do wysokości dostępnej alokacji dla Działania (wyczerpania środków), wyliczonej w miesiącu, w którym następuje zawarcie Umowy o dofinansowanie.

Niewykorzystane środki zostaną przeznaczone na następną turę aplikacyjną/następne tury aplikacyjne.

Dofinansowanie

Poziom dofinansowania projektów wynosi 50% wydatków kwalifikowanych.

Maksymalna kwota dofinansowania projektu wynosi 400 000,00 PLN.

Termin i miejsce składania wniosków

Wnioski należy składać w terminie **od 3 do 18 października 2011 r.** w kancelarii Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Wnioski będą oceniane, a następnie umieszczane na liście projektów do dofinansowania zgodnie z kolejnością zgłoszeń (decyduje data i godzina wpływu do kancelarii NFOŚiGW), aż do wyczerpania alokacji na daną turę.

Termin rozstrzygnięcia konkursu

Termin zakończenia oceny wniosków zależy od ilości złożonych wniosków. Przewiduje się, że nastąpi to w terminie do 26 grudnia 2011 r. ■

Redakcja

Finanse

Wyniki ubiegłorocznego naboru do projektu Life+

Komisja Europejska poinformowała 19 lipca br. o przeznaczeniu 244 mln euro na nowe projekty Life+, mające łączną wartość 529,8 mln euro. W ramach ostatniego naboru, zamkniętego we wrześniu 2010 r., wpłynęło 748 wniosków, spośród których KE wybrała 183 do współfinansowania, w ramach trzech komponentów Life+: LIFE+ przyroda i różnorodność biologiczna, LIFE+ polityka i zarządzanie w zakresie ochrony środowiska oraz LIFE+ informacja i komunikacja.

Janez Potočnik, unijny komisarz ds. środowiska, powiedział: „Te nowe projekty nie tylko w znaczący sposób przyczynią się do ochrony przyrody i poprawy jakości środowiska naturalnego oraz do przeciwdziałania zmianie klimatu. Przyczynią się również do rozpowszechniania w całej Europie wiedzy na temat

najpoważniejszych wyzwań w zakresie ochrony środowiska, z którymi musimy się zmierzyć, takich jak oddzielenie wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów”.

Raelizacja projektów

55 zaakceptowanych projektów będzie realizować więcej niż jedno państwo członkowskie. Poszczególne kategorie przedstawiają się następująco:

➤ **LIFE+ przyroda i różnorodność biologiczna**, czyli projekty służące poprawie stanu ochrony zagrożonych gatunków i siedlisk.

W tej kategorii złożono 203 wnioski, z czego 64 otrzymały dofinansowanie. Ich łączna wartość wynosi 223 mln euro, z czego 125 mln sfinansuje UE. Większość projektów – 55 wniosków, dotyczy ochrony przyrody. 9 projektów związanych jest z róż-

norodnością biologiczną.

➤ **LIFE+ polityka i zarządzanie w zakresie ochrony środowiska**, czyli projekty przyczyniające się do rozwoju innowacyjnych koncepcji politycznych, technologicznych oraz metod i instrumentów.

Na 399 złożonych wniosków w tej kategorii, finansowanie przyznano 104 projektom, o łącznej wartości 286 mln euro, z czego około 109 mln euro zapewni UE. Najwięcej wybranych wniosków (51) dotyczy odpadów i zasobów naturalnych. 14 projektów odnosi się do przeciwdziałania zmianie klimatu, 12 innych zagadnień, które będą miały pośredni wpływ na emisje gazów cieplarnianych, 9 do wody. Pozostałe dotyczą zagadnień takich, jak powietrze, substancje chemiczne, wpływ środowiska na zdrowie, lasy, innowacje, hałas,

ochrona gleby, podejścia strategiczne oraz ochrona środowiska w miastach.

➤ **LIFE+ informacja i komunikacja**, czyli projekty służące rozpowszechnianiu informacji i podkreśleniu wagi zagadnień związanych ze środowiskiem, zapewnieniu szkoleń i podnoszeniu świadomości w zakresie zapobiegania pożarom lasów. W tej kategorii złożono 146 wniosków, a 15 zostało zakwalifikowanych do finansowania. Łączna wartość wybranych projektów to 20,4 mln euro, z czego około 10,1 mln euro zapewni UE. 7 wniosków dotyczy poszerzenia wiedzy na temat przyrody i zagadnień związanych z róż-

norodnością biologiczną, 8 – innych zagadnień środowiskowych.

Najwięcej zaakceptowanych wniosków (48) będzie realizowanych we Włoszech. Włoskie projekty mają też najwyższą wartość: 109,3 mln euro.

Poszczególne kraje, ilość zaakceptowanych wniosków i ich wartość (w euro):

Austria – 3 projekty, 21,1 mln.
Belgia – 4 projekty, 20,5 mln.
Bułgaria – 2 projekty, 3,2 mln.
Cypr – 4 projekty, 4,7 mln.
Czechy – 2 projekty, 2,8 mln.
Dania – 3 projekty, 9,5 mln.
Estonia – 2 projekty, 2,8 mln.
Finlandia – 7 projektów, 17,8 mln.
Francja – 8 projektów, 46,2 mln.

Grecja – 10 projektów, 18,7 mln.
Hiszpania – 29 projektów, 85,8 mln.
Holandia – 3 projekty, 18,8 mln.
Irlandia – 1 projekt, 4 mln.
Litwa – 1 projekt, 0,6 mln.
Łotwa – 2 projekty, 1,8 mln.
Malta – 4 projekty, 4,5 mln.
Niemcy – 10 projektów, 66,3 mln.
Polska – 7 projektów, 18,9 mln.
Portugalia – 2 projekty, 3,7 mln.
Rumunia – 6 projektów, 6,7 mln.
Słowacja – 4 projekty, 7,9 mln.
Słowenia – 6 projektów, 4,3 mln.
Szwecja – 7 projektów, 27,5 mln.
Węgry – 3 projekty, 5,4 mln.
Wielka Brytania – 5 projektów, 17 mln.
Włochy – 48 projektów, 109,3 mln.

Małgorzata Nowak

Finanse

Biogaz rolniczy – 500 tysięcy złotych pomocy na inwestycje

Wkrótce rozpocznie się nabór wniosków o przyznanie pomocy m.in. na inwestycje związane z wytwarzaniem biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego w ramach działania „Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej”.

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (PROW 2007-2013) jest podstawowym instrumentem wsparcia przekształceń strukturalnych, ekonomicznych i społecznych w rolnictwie i przetwórstwie produktów rolnych w nowym

okresie programowania, finansowanym z udziałem środków UE. Program ten obejmuje m.in. działania przeznaczone na wsparcie podejmowania lub rozwijania pozarolniczej działalności gospodarczej na obszarach wiejskich. Jednym z nich jest działanie 311 *Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej*.

Od 27 września do 14 października 2011 roku będzie trwać nabór wniosków o przyznanie pomocy na inwestycje związane z wytwarzaniem biogazu rolniczego lub energii

elektrycznej z biogazu rolniczego. Wysokość wsparcia, jakie może otrzymać z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa jeden beneficjent na realizację takiego przedsięwzięcia, wynosi do 500 tysięcy złotych, a poziom dofinansowania nie może przekroczyć 50% poniesionych przez niego kosztów inwestycji.

Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa: www.arimr.gov.pl ■

Redakcja

Opłaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., al. Krakowska 271, 02-133 Warszawa
tel.: (+48 22) 559 36 00, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Anna Podgórska, podgorska@dashofer.pl, www.dashofer.pl

Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa

Prenumerata: kwartalna 75 zł + 23% VAT, roczna 267 zł (11% taniej) + 23% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek:

Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2011 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.